

gøre for at få dem til at makke ret, hvis de har nogle børn, der er i vanskeligheder, kriminalitet og lignende? Hvad vil man gøre? Vil man give dem nogle bøder? Vil man fratage dem retten til at drive virksomhed? Hvad vil man gøre?

(Kort bemærkning).

Per Ørum Jørgensen (KF):

Jamen det her forældrepålæg gælder jo for alle uanset indkomst, uanset om man er millionær, om man er Kaj Holger, eller hvem man er. Jeg ved ikke, om hr. Kamal Qureshi fisker lidt efter, om vi skal til at indtægtsregulere nogle ting her. Jeg tror, det vil være meget, meget kompliceret at gøre det.

Jeg synes faktisk, at her har man en konsekvens, som er meget, meget klar. Det er det samme, som når man kører 120 km/t., hvor man må køre 80 km/t., så får man altså også en bøde – det er det samme uanset hvordan og hvorledes.

Jeg mener, at der er en økonomisk sanktion, og jeg mener ikke, at vi skal ændre den afhængig af indtægt. Man kan jo i øvrigt lade være med at bringe sig i sådanne situationer.

Kl. 16.00

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

Den konservative ordfører er vel enig med mig i, at hvis man fratager en familie 2.000-3.000 kr. om måneden, rammer det en familie, der tjener 10.000-12.000 kr. om måneden, meget hårdere end en familie, der har 50.000 kr. om måneden. Det er vel logik for perlehøns, går jeg ud fra. Det kræver jo ikke en større embedseksamen i matematik for at kunne regne det ud.

Derfor må man vel alt andet lige sige: Hvis en straf skal have nogen effekt – hvis nu man oven i købet skulle sige det til et parti, som hele tiden taler meget om straf som noget, der giver en effekt – så skal straffen vel også stå mål med dem, man straffer, så de kan lære det.

Det giver vel ikke nogen mening at sige til en person, der har rigtig mange penge, at nu tager vi altså 2.000 kr. fra dig, fordi dit barn render rundt og leger på gaden konstant i stedet for at gå i skole. Det har jo kun betydning for de fattigste mennesker i det her land. Er det konservativ politik, at man siger, at hvis de nu har penge, så freder vi dem, for det er jo vores kernevælgere, mens vi går efter alle de fattige, for de skal altså lære det? De skal mærke det, uanset om de har det hårdt i forvejen eller ej, men den rige direktør, som ikke kan passe sin forælderrolle, skal

altså ikke kunne mærke det nær så meget, som en med en lav indtægt skal kunne.

(Kort bemærkning).

Per Ørum Jørgensen (KF):

Jeg er egentlig glad for, at hr. Kamal Qureshi bringer det her frem, netop også for at understrege, at det ikke er, hvilket vi har hørt flere gange i debatten, de absolut svageste, det her rammer. Det kan lige så godt være en rig familie, det her rammer, hvor man ikke lever op til sit ansvar, netop, som der står i lovforslaget, at man skal være egnet til at bidrage til en løsning af barnets eller den unges problemer. Så den del er jeg meget glad for, men jeg føler faktisk, at jeg har svaret på det.

Vi har fra konservativ side ingen ønsker om at ændre på bødестørrelsen. Vi mener, at det er et redskab, som vi er sikre på vil komme til at fungere ganske godt. Vi evaluerer efter 1 år, og så må vi tage den derfra. Men i bund og grund vil vi altså ikke være med til at dele det her op efter indtægt og lave nogle ændringer der.

Den fg. formand (Lissa Mathiasen):

Så siger vi tak til ordføreren. Den næste ordfører er hr. Martin Lidegaard.

Martin Lidegaard (RV):

I Det Radikale Venstre vil vi gerne kvittere for den tankegang, der ligger bag dette forslag, nemlig at vi, når vi forsøger at gøre en indsats for de udsatte børn, prøver at tænke forældrene og familien med i en samlet og helhedsorienteret indsats.

Jeg vil egentlig gerne starte med at sige, at det jo er et forslag, der er så meget desto mere nødvendigt, når man kigger på, hvordan skattestoppet og strukturreformen har smadret mange af de familieværesteder og samværssteder, der har været. Og det er udtryk for samme tankegang, når man kigger på, hvordan regeringen har mere travlt med at lefle for de 75 pct. rigeste familier ved at indføre daginstitutionsløstelse i stedet for at fokusere midlerne på de 25 pct. af familierne, der har det sværest, og som trænger til en samlet indsats.

Men når det er sagt, skal man jo også være positiv over for det, og så kommer der et lovforslag, som forsøger at rette lidt op på de skader. Så meget desto mere ærgerligt er det, at regeringen har følt det nødvendigt at klistre de her sanktionsmidler på et i øvrigt udmærket forslag.